

РЕШЕНИЕ

№ 2238

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 20.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7667** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 107, ал. 4 от ДОПК, вр. с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107 ал. 3 от ДОПК (АУЗ) № 164/ДСЦ16-ТД26-215/06.04.2016 г., издаден от ст. инспектор в отдел "Общински приходи – С. Т." на Дирекция "Общински приходи" при Столична община (СО), потвърден на основание чл. 156, ал.4 ДОПК.

В жалбата подробно са изложени данни за извършените от [фирма] плащания за местни данъци и такси за периода 2011 – 2015 г., като се твърди, че преведените суми са некоректно осчетоводени. Жалбоподателят поддържа, че описаните в АУЗД суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци са недължими, тъй като са заплатени. Моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебното производство жалбоподателят, представляван от адв. Б. Д., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски, въз основа на представен по делото списък.

Ответникът - директорът на Дирекция "Общински приходи", чрез юрк. А. Й., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, след като се запозна с жалбата, становищата на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Административното производство е образувано като такова по чл. 107, ал. 3 от ДОПК

във връзка с искане с вх. № ДСЦ 16-ТД26-170/11.03.2016 г. за установяване на вземане на задължения за такса битови отпадъци на [фирма]. Предмет на данъчно облагане е недвижим имот - земя, УПИ IV-1308, кв. 55 с площ 7570,00 кв.м., находящ се в [населено място], кв. К. вада, собственост на жалбоподателя. Върху имота няма учредено вещно право на ползване.

С Акт за установяване на задължение (АУЗ) № 164/ДСЦ16-ТД26-215/06.04.2016 г., издаден от Х. Д. на длъжност ст. инспектор от Отдел „Общински приходи - С./Т.“ при Дирекция „Общински приходи” на Столична община (СО) са установени задължения за такса битови отпадъци (ТБО) в рамките на проверявания период 2011 – 2015 г., в размер на 5474,18 лв. (главница ТБО) и 1339,73 лв. лихва за просрочие върху главница ТБО в размер на 1339,73 лв., изчислени към 05.04.2016 г., всичко задължения 6813,91 лв.

Според мотивната част на АУЗ сумите по извършените от страна на [фирма] плащания на ТБО са били коректно разнасяни от отдел „Общински приходи - С./Т.“, съобразно изискванията на действащите тогава разпоредби. Като се позовава на чл. 169, ал. 4 ДОПК органът по приходите посочва, че тъй като към датите на плащанията е имало и по-страи задължения, сумите са били отнасяни именно към тях.

Срещу така издадения АУЗ е подадена жалба до директора на Дирекция "Общински приходи" – СО с вх. № ДСЦ16-ТД26-215(1)/22.04.2016 г., подадена в срок - на 22.04.2016 г. От тази дата е започнал да тече 7-дневния срок по чл. 146 ДОПК за изпращане на преписката до решаващия орган, който е изтекъл на 29.04.2016 г. Съгласно чл. 155, ал.1, пред. 1, срокът за произнасяне по жалбата е 60 дни от изтичане на срока по чл. 146 ДОПК. До изтичането му на 28.06.2016 г., решаващият орган в производството по административно обжалване на АУПВ - Директор на Дирекция “Общински приходи” при Столична Община не се е произнесъл с решение, поради което на основание чл. 156, ал.4 ДОПК обжалваният Акт за установяване на задължение се смята за потвърден.

По искане на жалбоподателя съдът е назначил съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е представило заключение, което не оспорено от страните и е прието от съда. Така изготвеното заключение съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно и обосновано. Съгласно констативно-съобразителната част от заключението, от извършената проверка на хронологичните ведомости за периодите от 2011 - 2015 г. и платежните нареждания за платени местни данъци и такси /данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци/ се установява, че са постъпили следните суми по сметка на Столична община от името на [фирма] :

- а) 7216,76 лв. за главница за ТБО за 2009 г. по вносна бележка от 25.07.2013 г.;
- б) 5163,39 лв. за главница за ТБО за 2010 г. по вносна бележка от 12.03.2010 г.;
- в) 4312,17 лв. за главница за ТБО за 2011 г. по извлечение от банкова сметка на [фирма] от 18.11.2011 г.;
- г) 2928,21 лв. за главница за ТБО за 2012 г. по вносна бележка от 25.07.2013г.;
- д) 2777,06 лв. за главница за ТБО за 2013 г. по вносна бележка от 25.07.2013г.;
- е) 2730,00 лв. за главница за ТБО за 2014 г. по вносна бележка от 10.07.2014г.;
- ж) 2753,03 лв. по вносна бележка от 05.10.2015 г., от които 2706,91 лв. за главница за ТБО за 2015 г. и 46,12 лв. лихви за забава.

Посочените суми в размер на 27878,82 лв. са постъпили (преведени/внесени) по сметка на СО - МДТ Отдел „Т./С.“, от [фирма] за ТБО - партида М557 (НИ - земя, УПИ IV-1308, кв. 55, С., м. „К. вада”. Констатирана е разлика по т. 1в, където сумата

от задачата не е 4312,17 лв., а е в размер на 4310,37 лв. Разликата от 1,80 лв. е комисионна на банката.

В заключение, вещото лице посочва, че :

-за периода от 2008 г. до 2015 г. - неиздължения 8796,91 лв., в т.ч. главница 3457,36 лв., лихва 5339,55 лв.; надвнесена сума 2332,97 лв., а

-за периода от 2011 г. до 2015 г. по т. 3, остават главница 0 лв., лихва 413,49 лв., надвнесена сума 288,66 лв. (само на базата на сумите по т. 1 и при условието по т. 3, без внесените суми след АУЗ).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу акта е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно ал. 2 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Видно от приложените заповед на Кмета на Столична община № С015-РД-09-622/03.06.2015 г. и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. на кмета на Столична община, оправомощени да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса битови отпадъци са началниците на отдели, главните инспектори, старшите инспектори и инспекторите в Дирекция "Общински приходи". Между страните не се спори, а и от приложените по делото трудов договор и допълнителни споразумения се установява, че издалия оспорения АУЗ Х. Д. е била назначена на длъжност старши инспектор в отдел "Общински приходи С./Г." - Дирекция "Общински приходи" и същият се явява компетентен да издаде процесния акт.

Съгласно чл. 107, ал. 3 ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в следните хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В случая, в оспорения АУЗ не се посочва в коя точно от хипотезите на чл. 107, ал. 3 от ДОПК е издаден акта. От изложените в него мотиви може да се предположи, че органът по приходите е приел за осъществена хипотезата на чл. 107, ал. 3, изр. 3, предл. последно – задължението не е платено в срок и не е осъществена ревизия.

Събраните по делото доказателства обаче опровергават тезата на органа по приходите и направените от него фактически констатации за липса на плащане от страна на [фирма] на ТБО за посочения в АУЗ имот и години.

Видно от приложената таблица към ССЧЕ, всички задължения за ТБО за периода от 2011 г. до 2015 г. са платени от [фирма], като в констативно-съобразителната част на заключението подробно са описани документите, с които е извършено плащането,

вида на плащането – за какво задължение се отнася (ТБО) и партидните номера на имота, които касае. Вещото лице е установило, че плащанията съответстват на получените съобщения за дължимите местни данъци и такси.

Административният орган неправилно е извършил погасяване на по-рано възникнали задължения на основание чл. 169, ал. 4 ДОПК /редакцията, приложима към момента на погасяването/, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 3 при наличие на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно, до започване на принудителното им събиране, може да заяви пред компетентния орган кое от тях погасява, поради което административният орган неправилно е погасил с преведените суми задължения за предходни периоди.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 3 ДОПК, при наличие на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява пред съответния компетентен орган. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно. В случая е приложима разпоредбата на чл. 169, ал. 3 ДОПК, тъй като лицето изрично е изявило волята си кои свои задължения погасява и сумата следва да бъде отнесена за погасяване на задълженията му, които е посочило. Като е посочило, че погасява задълженията си за 2009 - 2010 г., задълженото лице е направило възражение за изтекла погасителна давност за задълженията преди този период, т. е. заявило е, че няма да ги заплати поради изтекла давност, поради което неправилно с постъпване на сумите с платежното нареждане в [община]/Т. са издължени дължимите данъци и такси за 2008 г. Неправилно е прието от административния орган, че възражението за изтекла погасителна давност на част от задълженията е направено едва след издаването на акта, но дори и тогава то е произвело правно действие, след като е основателно.

Обстоятелството, че жалбоподателят е превел сумите за дължимите от него за 2013 г. и 2014 г. ТБО за процесния имот, не се оспорва от ответника. От мотивната част на АУЗ може да се направи заключение, че изводът за липса на плащане на задълженията в срок е обоснован с това, че внесените суми са били отнесени от отдел "ОП – С./Т." за погасяване на други (стари) задължения, т. е. с платените суми за ТБО за процесния имот и периоди органите на СО са погасили други задължения на жалбоподателя. Относно наличието на непогасени стари задължения, органът по приходите се е позовал на "дубликати, описани в Приложение № 1 до 8 към АУЗД". От тях обаче не става ясно нито какви са тези задължения, нито по какъв начин и с какъв акт са установени. В рамките на настоящото производство също не са ангажирани доказателства, от които да може да се направи извод относно наличието, вида, размера и липсата на плащане за твърдяните стари задължения. С оглед на това не може да се приеме, че е била налице хипотезата на чл. 169, ал. 4, вр. 5 ДОПК, според която за публичните задължения до започване на принудителното им събиране длъжникът заявява вида на задълженията, които иска да погаси. В този случай, с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго, а ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно. Доколкото в случая не се доказва от страна на ответника, че са налице непогасени към момента на плащането задължения на жалбоподателя за предходни данъчни периоди, които да са от същия вид, като тези, за които са извършени плащанията, т. е. за ТБО, което да обуславя

приложимост на чл. 169, ал. 5 вр. ал. 4 ДОПК, следва да се приеме, че с извършените плащания за процесните имоти са заплатени в срок задълженията за ТБО за съответните периоди (2013 г. и 2014 г.), които са посочени в платежните нареждания. Следователно задълженията на жалбоподателя за ТБО за 2013 и 2014 г. за процесния имот са платени в срок, както е установила и експертизата, а това означава, че не е изпълнена хипотезата на чл. 107, ал. 3, изр. трето, предл. последно ДОПК и издадения на това основание АУЗ е незаконосъобразен.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски в общ размер на 1240.00 (хиляда двеста и четиридесет) лева, както следва - за заплатена държавна такса за образуване на дело в размер на 50.00 лв., за възнаграждение на вещо лице в размер на 350.00 лв. и адвокатски хонорар за един адвокат, какъвто следва да бъде определен в размер на 840.00 лева, съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. чл. 8, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноски за ответната страна не се дължат.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 във вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, I отделение, 21 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Акт за установяване на задължение (АУЗ) № 164/ДСЦ16-ТД26-215/06.04.2016 г., издаден от ст. инспектор в отдел "Общински приходи – С. Т." на Дирекция "Общински приходи" при Столична община (СО).

ОСЪЖДА Столичната община ДА ЗАПЛАТИ на [фирма] сторените по делото разноски в общ размер на 1240.00 (хиляда двеста и четиридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: